

Вячеслав КУРЕПІН

кандидат економічних наук, доцент,
Миколаївський національний аграрний університет
м.Миколаїв, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ТУРИЗМУ ВІД НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ В УКРАЇНІ

Туристична діяльність завжди сприяє створенню нових робочих місць та забезпеченню зайнятості населення. Вона робить значний внесок в економіку нашої країни, дозволяючи залучати додаткові кошти до державного бюджету. Туризм активізує зовнішньоторговельний оборот, а держава, у свою чергу, здійснює його підтримку [1].

Туризм продовжує свій розвиток в будь яких умовах, потоку туристів незважаючи на воєнний стан в Україні тільки збільшується. За цих умов важливим стає питання забезпечення безпеки туристів, зокрема у надзвичайних ситуаціях різного характеру [2]. Питання безпеки постійно перебувають у центрі уваги органів державної влади та ділового туристичного співтовариства. Але, попри це, у законодавстві існуючі прогалини, неврегульованість окремих аспектів туристичної діяльності з питань безпеки туризму. Тому слід приділити увагу аналізу принципів державно-правового регулювання у сфері туризму.

Реалізації принципу єдності регулювання сприяє наявність збалансованої комплексної правової бази. Основним суб'єктом забезпечення безпеки є держава. Воно завдяки законодавчій бази забезпечує безпеку кожного громадянина України. Ці положення законодавства належать повною мірою і до туристів. Але слід зазначити, що безпека у туризмі - поняття дуже ємне і багатогранне і забезпечується вона у різних випадках по-різному:

- туризм за договором - безпека забезпечується діями самого туриста та діями туристичної організації, турист вступає у відносини з туристичними організаціями. Останні зобов'язуються якісно та безпечно організувати відпочинок клієнта на підставі своїх договорів;

- самодіяльні види туризму - активні, екстремальні (пішохідні, велосипедні, гірські, лижні, підводні) - безпека забезпечується донесенням повної та достовірної інформації про запропоновані послуги, про заходи особистої безпеки. В цьому випадку забезпечення безпеки більшою мірою лягає на самого туриста [3].

Виходячи з вищесказаного, вирішення проблеми забезпечення безпеки туризму у надзвичайних ситуаціях може йти у таких напрямках: по-перше, забезпечення безпеки туристів у надзвичайних ситуаціях, що виникли не з їхньої вини, внаслідок події чи дій третіх осіб; по-друге, забезпечення безпеки туристів у надзвичайних ситуаціях, які стали наслідком власних дій.

Отже, для реалізації прав громадян у сфері туризму щодо їхньої безпеки необхідна єдність системи державного регулювання. Для підвищення безпеки туризму необхідно систематизувати та розширити правову базу у галузі туризму.

Список використаних джерел:

1. Іваненко В. С. Перспективи розвитку екологічного туризму на Миколаївщині // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., Миколаїв- с. Коблеве, 9 червня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 152-154. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11905>.

2. Курепін В. М., Іваненко В. С. Туризм під час воєнного стану: організація безпечного відпочинку. Сучасні тенденції розвитку індустрії туризму та гостинності: глобальні виклики : матеріали III міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 1 квітня 2024 р.). Харків : Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова, 2024. С. 37-39. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17467>.

3. Іваненко В. С. Інновації у сфері безпеки: захист різних сфер діяльності місцевих громад. Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали IV міжнар. наук.-практ. конф., (м. Миколаїв, 9 грудня 2024 р. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 141-144. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20102>.